LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS" GINČO NAGRINĖJIMO

2026-11-03 Nr. 429-468
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir AB „Lietuvos draudimas" (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką už eismo įvykio metu apgadintą automobilį „Ligier", nustačius, kad už eismo įvykio kilimą atsakingas šio automobilio vairuotojas. Įvertinus taikytiną transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCAPD) teisinį reguliavimą, eismo įvykio deklaracijoje abiejų vairuotojų parašais patvirtintas aplinkybes, automobilių sugadinimų pobūdį ir kitus įrodymus, nustatyta, kad automobilis „Ligier" susidūrimo metu sudarė kliūtį trečiąja eismo juosta važiavusiam automobiliui „Mercedes". Pareiškėjas nepateikė pakankamų objektyvių įrodymų, paneigiančių deklaracijoje prisiimtą automobilio „Ligier" vairuotojo atsakomybę, todėl draudiko sprendimas nemokėti draudimo išmokos laikytinas pagrįstu, o pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. gegužės 14 d. eismo įvykio metu buvo apgadintas pareiškėjo sūnaus vairuotas automobilis „Ligier JS50" (toliau – automobilis „Ligier"). Pareiškėjas kreipėsi į kito eismo įvykio dalyvio automobilio „Mercedes Benz Classe C" (toliau – automobilis „Mercedes") valdytojų civilinę atsakomybę TPVCAPD sutartimi apdraudusį draudiką dėl žalos atlyginimo.[2]

Gavęs ir įvertinęs automobilio „Mercedes" vairuotojo paaiškinimus, automobilių sugadinimų nuotraukas, faktą, kad automobilio „Ligier" vairuotojas eismo įvykio deklaracijoje prisiėmė atsakomybę už eismo įvykį, o automobilių sugadinimai atitinka eismo įvykio deklaracijoje užfiksuotas aplinkybes, draudikas 2026 m. gegužės 21 d. priėmė sprendimą draudimo išmokos pareiškėjui nemokėti.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu, nurodė, kad automobilis „Mercedes" į automobilį „Ligier" atsitrenkė, kai šis jau buvo baigęs persirikiavimo manevrą.

Draudiko ekspertui įvertinus automobilių sugadinimų pobūdį bei konstatavus, kad automobilių smūgis įvyko automobiliui „Ligier" atliekant persirikiavimo manevrą, draudikas nusprendė netenkinti pareiškėjo pretenzijos, laikydamasis pozicijos, kad dėl eismo įvykio yra kaltas automobilio „Ligier" vairuotojas. Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti draudiką pripažinti, kad dėl eismo įvykio yra atsakingas automobilio „Mercedes" vairuotojas ir išmokėti draudimo išmoką už apgadintą automobilį „Ligier".

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodo, kad jo sūnus pasirašė eismo įvykio deklaraciją būdamas streso būsenos

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

[2] Eismo įvykio metu automobilis „Ligier" persirikiuodamas iš antros eismo juostos į trečiąją eismo juostą, susidūrė su trečioje eismo juostoje jau važiavusiu automobiliu „Mercedes".

bei suklaidintas automobilio „Mercedes" vairuotojo, o realus eismo įvykio mechanizmas rodo, kad automobilio „Mercedes" vairuotojas važiavo gerokai didesniu greičiu, nei leistina, ir nesugebėjo sustabdyti automobilio prieš automobilį „Ligier", kuris jau buvo visiškai užbaigęs persirikiavimo manevrą. Tai neva patvirtina draudimo bendrovės *If P&C Insurance AS*, įprastine TPVCAPD sutartimi apdraudusios automobilio „Ligier" valdytojo civilinę atsakomybę, eksperto išvada (toliau – *If P&C Insurance AS* išvada).

Draudikas su pareiškėjo argumentais nesutinka, nes eismo įvykio deklaracija yra pagrindinis ir abiejų vairuotojų parašais patvirtintas dokumentas, o byloje nėra jokių objektyvių duomenų jam paneigti. Draudiko ekspertas nustatė, kad transporto priemonių sugadinimai yra kampiniai, t. y. lokalizuoti kairiajame automobilio „Ligier" kampe, tai techniškai paneigia draudimo bendrovės *If P&C Insurance AS* teoriją apie susidūrimą „plokštumomis" ir patvirtina, kad automobilio „Ligier" manevras susidūrimo metu nebuvo baigtas. Be to, policija atsisakė pradėti teiseną automobilio „Mercedes" vairuotojo atžvilgiu, o bendrojo pagalbos centro duomenys patvirtina, jog automobilio „Ligier" vairuotojas eismo įvykio vietoje sutiko su savo kalte.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42^1 straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ***ar draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką už automobiliui „Ligier" eismo įvykio metu padarytą žalą.***

TPVCAPD reglamentuoja TPVCAPD įstatymas (toliau – TPVCAPDĮ) ir jį įgyvendinančių teisės aktų (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių[3] (toliau – Taisyklės) ir kt.) nuostatos.

Pagal TPVCAPD sutartį, kaip nuostolių draudimo sutartį, mokama draudimo išmoka yra skirta atlyginti žalą, per eismo įvykį padarytą asmeniui, turtui ir neturtinei žalai, taip pat nuostoliams, atsiradusiems kaip eismo įvykio padarinys, kompensuoti (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 ir 5 dalys).

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos, neįsitikinęs draudžiamojo įvykio buvimu.

Draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl pareiškėjo automobilio apgadinimų atsiradusią žalą, kiltų, jei būtų nustatytos visos automobilio „Mercedes" vairuotojo civilinės atsakomybės sąlygos. Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygos, pagrindai ir bendrieji žalos atlyginimo principai nustatyti Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – CK). Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (CK 6.246 straipsnis), žalą (CK 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (CK 6.247 straipsnis) ir kaltę (CK 6.248 straipsnis). Nenustačius nors vienos iš šių sąlygų, jos taikyti nėra pagrindo.

Pažymėtina, kad teisės aktų pagrindu būtent draudikui yra suteikti įgaliojimai atlikti žalų, atsiradusių dėl su TPVCAPD susijusių įvykių, administravimą, aiškintis tokių įvykių aplinkybes ir

[3] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. liepos 24 d. nutarimo Nr. 626 redakcija).

padarytos žalos dydį. Nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, turi būti vadovaujamasi eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija arba šio dokumento skaitmenine kopija, elektronine eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie eismo įvykio aplinkybes (TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalis).

Pagal Taisyklių 38 punktą, atsakingas draudikas priima sprendimą dėl išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, kuriais įrodomas draudžiamojo įvykio faktas, eismo įvykio metu padarytos žalos aplinkybės, eismo įvykio dalyvių atsakomybė ir kt. Pagal Taisyklių 51 punktą, draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas už žalos padarymą asmuo, draudžiamojo įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra konstatavęs, kad eismo įvykio deklaracija yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo turi vadovautis draudikas, sprendžiant klausimą dėl draudimo išmokos mokėjimo.[4]

Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos Pozicijoje dėl eismo įvykio deklaracijoje išreikšto asmens atsakomybės už eismo įvykio metu padarytą žalą pripažinimo įrodomosios vertės[5] nurodoma, kad asmens atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas, išreikštas eismo įvykio deklaracijoje, iš esmės laikytinas įrodomuoju faktu, leidžiančiu daryti išvadą apie atitinkamo materialinio teisinio pobūdžio fakto egzistavimą. Atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas yra itin reikšmingas tais atvejais, kai po eismo įvykio tam tikras jo aplinkybes sunku objektyviai nustatyti.

Pozicijoje nurodoma, jog draudikas ne visais atvejais privalo besąlygiškai vadovautis asmens atsakomybės už padarytą žalą pripažinimu. Pasitaiko atvejų, kai eismo įvykio dalyvis neteisingai kvalifikuoja savo veiksmus ir nepagrįstai pripažįsta atsakomybę už padarytą žalą. Tokiais atvejais draudikas turėtų įsitikinti, ar yra objektyvių įrodymų to, kad asmuo iš tiesų nepagrįstai pripažino atsakomybę už padarytą žalą, ar šio fakto pripažinimas atitinka įvykio aplinkybes ir nėra pareikštas dėl apgaulės, smurto, grasinimo, suklydimo ar siekiant nuslėpti tiesą.

Atkreiptinas dėmesys, kad vien subjektyvūs iš pradžių pripažinusio savo atsakomybę už padarytą žalą, o vėliau ėmusio ją neigti asmens paaiškinimai, nepagrįsti jokiais objektyviais įrodymais, įprastai nelaikytini pakankamais jo atsakomybei paneigti.

Draudikas sprendimą nemokėti draudimo išmokos už automobilio „Ligier" sugadinimus grindžia eismo įvykio deklaracija ir joje nurodytomis, eismo įvykio dalyvių parašais patvirtintomis aplinkybėmis, eismo įvykio dalyvių paaiškinimais, automobilių sugadinimų nuotraukomis, Klaipėdos apskrities Vyriausiojo policijos komisariato (toliau – policijos) atsakymu, bendrojo pagalbos centro informacija, draudiko eksperto 2026 m. rugpjūčio 19 d. parengta ekspertine išvada Nr. 5029049 (toliau – Eksperto išvada).

Kaip minėta, eismo įvykio deklaracijoje nurodytus duomenis savo parašais patvirtino abu eismo įvykio dalyviai. Joje nurodyta, kad automobilio „Ligier" vairuotojas, persirikiuodamas iš antrosios į trečiąją eismo juostą, sudarė kliūtį trečiąja juosta važiavusiam „Mercedes" automobiliui ir prisiėmė atsakomybę už eismo įvykį. Deklaracijoje nurodyti automobilio „Ligier" vairuotojo asmens bei kontaktiniai duomenys, o atsakomybės prisiėmimas patvirtintas dviem jo parašais.

Nors pareiškėjas nurodo, kad automobilio „Ligier" vairuotojas savo kaltę eismo įvykio deklaracijoje pripažino dėl galimos apgaulės, sutiktina su draudiko argumentu, jog tiek automobilio „Ligier" vairuotojo, tiek pareiškėjo nurodomos aplinkybės dėl eismo įvykio dalyvių pokalbio su bendruoju pagalbos centru yra klaidinančios ir neatitinkančios vėliau teiktų paaiškinimų draudikui.[6] Nors skambučio bendrajam pagalbos centrui įraše negirdėti aiškaus automobilio „Ligier" vairuotojo patvirtinimo, kad jis sutinka su kalte dėl eismo įvykio, pareiškėjo pateikti subjektyvūs paaiškinimai negali būti vertinami kaip pakankami įrodymai, paneigiantys eismo įvykio deklaracijoje kelis kartus automobilio „Ligier" vairuotojo parašais patvirtintas aplinkybes.

---

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-251-1075/2018.

[5] Patvirtinta Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos 2011 m. gegužės 17 d.

[6] Paaiškinimuose draudikui automobilio „Ligier" vairuotojas nurodo, kad bendrojo pagalbos centro dispečeris eismo įvykio dalyviams paaiškino, kad šie eismo įvykio deklaraciją turi užpildyti patys, o kaltininkas neva aiškus – automobilio „Mercedes" vairuotojas, tačiau vėliau pareiškėjas draudikui teigė, kad automobilio „Ligier" vairuotojas skambučio bendrajam pagalbos centrui metu buvo toli nuo skambinančiojo automobilio „Mercedes" vairuotojo, skambučio negirdėjo, o gal jo visai nebuvo. Šalys Lietuvos bankui pateikė bendrojo pagalbos centro duomenis, kuriuose nurodoma, kad bendrajam pagalbos centrui skambino automobilio „Mercedes" vairuotojas, dispečeris jo teiravosi, ar kitas eismo įvykio dalyvis (automobilio „Ligier" vairuotojas) sutinka su kalte, automobilio „Mercedes" vairuotojas pateikė šį klausimą automobilio „Ligier" vairuotojui, o šio atsakymą perdavė dispečerei.

Be kita ko, draudiko pateiktais duomenimis, pareiškėjas dėl eismo įvykio deklaracijos duomenų teisingumo kreipėsi į policiją, ši, atlikusi papildomą tyrimą , nenustatė jokio pagrindo kilti automobilio „Mercedes" vairuotojo administracinei atsakomybei bei patvirtino aplinkybę, jog eismo įvykio dalyviai sutarė dėl kaltės ir tinkamai surašė eismo įvykio deklaraciją.

Pareiškėjas Lietuvos bankui pateikė *If P&C Insurance AS* išvadą, kurioje konstatuota, kad automobilio „Ligier" vairuotojas nėra kaltas dėl eismo įvykio.[7]

Draudikas, nesutikdamas su *If P&C Insurance AS* eksperto išvada, pateikė savo Eksperto išvadą, kurioje įvertintas automobilių sugadinimo pobūdis. Draudiko ekspertas, įvertinęs automobilių sugadinimus, nustatė, kad susidūrimo metu automobilis „Ligier" buvo pasisukęs nedideliu kampu į kairę automobilio „Mercedes" judėjimo krypties atžvilgiu, todėl dar nebuvo užbaigęs persirikiavimo iš antrosios į trečiąją eismo juostą. Automobilis „Mercedes" judėjo trečiąja juosta tiesiai ir prieš susidūrimą stabdė, tačiau nespėjo sustoti – šią aplinkybę, eksperto vertinimu, patvirtina intensyviausias pažeidimas automobilio „Mercedes" priekinės dalies kairėje ir kapoto deformacija. Automobilių pažeidimų išsidėstymas – koncentracija ties automobilio „Ligier" galiniu kairiuoju kampu ir automobilio „Mercedes" priekinės dalies kairiąja puse – neatitinka plokštuminio susidūrimo versijos, nes tokiu atveju pažeidimai būtų tolygiau išsidėstę per transporto priemonių priekį ir galą. Ekspertas taip pat nurodė, kad pagal sugadinimų mastą automobilių greičių skirtumas susidūrimo metu galėjo būti apie 10–15 km/h. Todėl padaryta išvada, kad techniniai duomenys patvirtina eismo įvykio deklaracijoje nurodytą mechanizmą: automobilis „Ligier", atlikdamas dar nebaigtą persirikiavimo manevrą, sudarė kliūtį trečiąja juosta važiavusiam automobiliui „Mercedes". Pažymėtina, kad iš šalių pateiktų automobilių sugadinimų nuotraukų matyti, kad automobilių pažeidimų asimetrija ir jų koncentracija labiau dera su bent nedideliu automobilių tarpusavio kampu, o ne tiesiu, lygiagrečiu smūgiu plokštumomis.

Draudiko teigimu, *If P&C Insurance AS* išvada remiasi subjektyviais paaiškinimais[8], neįvertinus, jog automobiliai susidūrė kampu (tai rodo, jog automobilis „Ligier" vis dar suko vairą į kairę). Atsižvelgiant į minėtas aplinkybes, sutiktina su draudiko argumentu, kad *If P&C Insurance AS* išvada negalima vienareikšmiškai remtis, sprendžiant dėl eismo įvykio deklaracijoje nurodytų aplinkybių nuginčijimo.

Taigi, nagrinėjamu atveju, įvertinus eismo įvykio deklaracijoje nurodytą informaciją, automobilių sugadinimų pobūdį, draudiko Eksperto išvadą, pagrindžiančią eismo įvykio deklaracijoje nurodytas aplinkybes, įvertinus automobilio „Ligier" vairuotojo ir pareiškėjo teikiamų paaiškinimų nenuoseklumą, bendrojo pagalbos centro informaciją, galiausiai ir policijos nutarimą nutraukti administracinę teiseną automobilio „Mercedes" vairuotojui, darytina labiausiai tikėtina išvada, kad eismo įvykio deklaracijoje nurodytos aplinkybės atitinka realias eismo įvykio aplinkybes.

Pagrindo nesivadovauti specialių žinių turinčio asmens parengta Eksperto išvada nenustatyta. Eksperto atlikto tyrimo duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs, išvados neprieštarauja surinktiems objektyviems duomenims ir nustatytoms faktinėms aplinkybėms.

Pažymėtina, kad civilinėje teisėje faktų įrodomumo problema spręstina remiantis vadinamąja tikėtinumo taisykle (tikimybių pusiausvyros principu). Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą nurodyta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką – nenustatyta, kad išvadą apie tam tikrų faktų buvimą galima daryti tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą civiliniame procese galima daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimo išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus.[9]

Kaip minėta, pateiktų duomenų pagrindu konstatuoti, kad eismo įvykio deklaracijoje nurodytos ir eismo įvykio dalyvių parašais patvirtintos aplinkybės neatitinka realių eismo įvykio aplinkybių, negalima. Pareiškėjas nepateikė pakankamai objektyvių įrodymų, kurie leistų paneigti eismo įvykio deklaracijoje užfiksuotas aplinkybes ir nustatyti, kad dėl eismo įvykio yra atsakingas

---

[7] *If P&C Insurance AS* išvadoje konstatuota, kad automobiliai susidūrė plokštumomis, todėl automobilis „Ligier" susidūrimo metu jau buvo užbaigęs persirikiavimą į trečiąją eismo juostą. Įvertinęs vairuotojų nurodytus greičius, maždaug 200 m atstumą, per kurį automobilis „Ligier" rodė posūkį ir persirikiavo, bei apie 3 sekundžių manevro trukmę, ekspertas padarė išvadą, kad automobilio „Mercedes" vairuotojo nurodytas 50–60 km/h greitis nėra suderinamas su teiginiu, jog jis nespėjo sustabdyti automobilio. Eksperto vertinimu, „Mercedes" iki susidūrimo turėjo važiuoti gerokai didesniu nei 60 km/h greičiu, todėl jis pažeidė Kelių eismo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950, reikalavimus pasirinkti saugų greitį ir, pastebėjus kliūtį, sumažinti greitį ar sustoti, šie pažeidimai buvo eismo įvykio priežastis.

[8] Apie, automobilio „Mercedes" vairuotojo manymu, galimą automobilių greitį ar atstumus.

[9] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.

automobilio „Mercedes" vairuotojas. Atvirkščiai – draudiko pateikti duomenys leidžia daryti labiau pagrįstą išvadą, kad dėl eismo įvykio kaltas automobilio „Ligier" vairuotojas. Atsižvelgiant į tai, nėra teisinio ar faktinio pagrindo keisti eismo įvykio deklaracijoje užfiksuotą atsakomybės pasiskirstymą.

Išvada

Nustačius, jog draudikui nekyla pareiga mokėti draudimo išmokos, atlyginančios automobiliui „Ligier" padarytą žalą, pareiškėjo reikalavimas atmetamas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.[10]

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis

[10] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.